

Фото: www.irs.in.ua

КИЇВ – 13 квітня 2009 року в приміщенні Держкомнацрелігій відбулось перше установче засідання Робочої групи при Державному комітеті України у справах національностей і релігій з розробки нової редакції Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації». У засіданні взяли участь представники міністерств, відомств та конфесій – членів Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій, експерти Інституту релігійної свободи та науковці.

Як зауважив на початку зустрічі заступник голови Комітету Микола Новиченко, підставою для продовження роботи над розробкою нової редакції базового в Україні закону у сфері свободи совісті та віросповідання стало розпорядження Кабінету міністрів України від 18 лютого 2009 року № 185-р, яким затверджено орієнтовний план законопроектних робіт Уряду на 2009 рік. Зазначений план передбачає, що нова редакція Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» розроблятиметься “з метою забезпечення зміцнення правових засад свободи совісті та віросповідання” та має бути подана на розгляд Кабінету Міністрів вже у листопаді цього року.

Раніше, протягом 2006 року, міжвідомча Робоча група при Міністерстві юстиції України розробила нову редакцію зазначеного Закону. Це було здійснено на виконання указу Президента України від 20.01.2006 року № 39/2006 «Про затвердження Плану заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що впливають з її членства в Раді Європи» та постанови Кабінету Міністрів України від 20.01.2006 року № 42, яка окрім іншого визначала необхідність “удосконалення нормативно-правової бази у сфері державно-церковних відносин”.

[Закон України](#) «Про свободу совісті та релігійні організації» № 987-XII був прийнятий Парламентом 23 квітня 1991 року. Світове співтовариство, міжнародні організації та експерти визнали його одним із найдемократичніших у Східній Європі. Поряд з цим, вказаний Закон протягом 18-ти річного періоду своєї дії не зазнавав суттєвих змін.

Як вважають українські експерти, зазначений факт, з одного боку, дозволив на високому рівні забезпечити реалізацію права громадян на свободу совісті та віросповідання, задовольнити їх духовні потреби, а також сприяв значному розширенню в Україні мережі релігійних організацій. Проте, з іншого боку, обумовив потребу вдосконалення Закону в окремих аспектах з метою приведення його у відповідність до сучасних реалій релігійного життя та державно-церковних відносин в Україні.

Інститут релігійної свободи, м.Київ
www.irs.in.ua